

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 71/05-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Ľubomíra Hargaša, trvale bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., so sídlom K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. D 1344/95, Dnot 282/95, neskôr sp. zn. D 1344/95, Dnot 109/02, a takto

rozhodol:

Sťažnosť Ing. Ľubomíra Hargaša **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. januára 2005 doručená sťažnosť Ing. Ľubomíra Hargaša, trvale bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., so sídlom K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) a jeho súdnych komisárov v konaní vedenom pod sp. zn. D 1344/95, Dnot 282/95, neskôr sp. zn. D 1344/95, Dnot 109/02.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podaním z 15. júna 1995 požiadal okresný súd o dodatočné prejednanie dedičstva po nebohej L. Š. vzhľadom na novoobjavený majetok. Okresný súd ustanovil za súdneho komisára JUDr. V. B. a odstúpil mu dedičský spis. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že viackrát u súdneho komisára osobne i písomne urgoval konanie o jeho návrhu, ale bezúspešne. V roku 2000 sťažovateľ zistil, že vo veci bola ustanovená nová súdna komisárka JUDr. Š., u ktorej tiež urgoval vybavovanie svojej veci, a že vec sa vedie pod novým číslom Dnot 109/02. V predmetnej veci vydal Okresný súd Martin v dedičskej veci sp. zn. D 6/94, Dnot 28/94 uznesenie z 29. decembra 2003, ktorým opravil výpis zo zápisnice o usporiadaní pozostalosti.

Sťažovateľ v priebehu konania podal viackrát sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. D 6/94, Dnot 282/95. Na sťažnosť doručenú Okresnému súdu Martin 2. mája 2003 mu odpovedala predsedníčka Okresného súdu Martin listom sp. zn. Spr 1578/03 z 24. júna 2003. V odpovedi sa konštatuje, že „Zo strany sudcu som žiadne prietahy vo veci nezistila“. Sťažovateľ zopakoval svoju sťažnosť na prietahy v konaní listami z 30. novembra 2004 adresovanými predsedovi okresného súdu, ako aj súdnym komisárom JUDr. B. a JUDr. Š.. Keďže k náprave napriek sťažnostiam nedošlo, obrátil sa sťažovateľ na ústavný súd.

Sťažovateľ vo svojom podaní z 18. januára 2005 navrhol, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti prijal tento nález:

„1. Základné právo Ing. Ľubomíra Hargaša na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš a jeho súdnych komisárov v konaní vedenom pod sp. zn.: D 1344/95, Dnot 292/95 resp. Dnot 109/02 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Liptovský Mikuláš a jeho súdnym komisárom v konaní vedenom pod sp. zn.: D 1344/95, Dnot 282/95 resp. Dnot 109/02 prikazuje aby v konaní vedenom pod sp. zn. D 1344/95, Dnot 282/95 resp. Dnot 109/02 konali bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. Lubomírovi Hargašovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000,- Sk slovom dvestotísíc korún, ktoré je Okresný súd Liptovský Mikuláš povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Liptovský Mikuláš je povinný uhradiť Ing. Lubomírovi Hargašovi trovy konania vo výške 10 300,- Sk (slovom desaťtisícristo korún slovenských) na účet advokáta menom JUDr. Ing. P. H., so sídlom K., do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu.“

Sťažovateľ doplnil svoje podanie ďalším podaním, ktoré doručil ústavnému súdu 28. januára 2005, v ktorom v zásade potvrdil svoju sťažnosť z 19. januára 2005.

Pretože podanie nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti, najmä z obsahu sťažnosti nebolo zrejmé, v akom právnom postavení v označenom konaní sťažovateľ vystupuje, ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na doplnenie jeho podania.

Medzitým sťažovateľ doručil 17. februára 2005 ústavnému súdu ďalšie podanie, v ktorom opakovane poukazuje na zbytočné prietahy v konaní. V prílohe podania predložil odpoveď okresného súdu na jeho sťažnosť na prietahy v dedičskom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. D 1344/95, kde sa uvádza, že „*dedičské konanie v danej veci trvá neprimerane dlho...*“

Na okresnom súde bolo 18. februára 2005 zistené, že spis sp. zn. D 1344/95 je u notárky JUDr. Š. a že sťažovateľ je účastníkom konania v tejto veci, t. j. vo veci prejednávania dedičstva po neb. Ľ. Š..

Na výzvu ústavného súdu mu právny zástupca sťažovateľa doručil 2. marca 2005 doplnenie podania sťažovateľa, v ktorom uviedol, že sťažovateľ je synom a priamym

dedičom M. H., rod. Š., zomrelej 6. novembra 1996, ktorej bol za jej života aj jej právnym zástupcom.

M. H., rod. Š., je sestrou pani L. Š., zomrelej 12. apríla 1946.

Ing. F. Š., ktorý zomrel 23. októbra 1944, je bratom sestier M. H., rod. Š., a L. Š., rod. Š.. V dedičskom konaní po Ing. F. Š. sp. zn. D 6/94, D not 28/94 bola priamou dedičkou M. H., rod. Š. – matka sťažovateľa. Až po jej smrti bol sťažovateľovi doručený výpis zo zápisnice o usporiadaní pozostalosti po neb. Ing. F. Š., podľa ktorého sama nadobudla určitú nemovitosť po nebohom, pretože počas prejednávania dedičstva v rokoch 1994 – 1996 ešte žila. V nadväznosti na neskoršie úmrtie matky sťažovateľa 6. novembra 1996 sa stal dedičom novoobjaveného majetku po svojej matke.

Pretože majetok, ktorý pripadol L. Š., rod. Š., bol znovu k dedeniu, lebo v čase dedičského konania po Ing. F. Š. nežila, pripadá M. H., rod. Š., a ďalším trom súrodencom a vzhľadom na neskoršiu smrť M. H., rod. Š., jej pozostalým deťom, t. j. Ing. L. H., ktorý je jedným z priamych zákonných dedičov v pozostalostnom konaní po tete L. Š., rod. Š., a súčasne jediným dedičom aj po nebohej matke M. H., rod. Š..

Skončeniu dedičského konania po matke sťažovateľa však bráni nevyporiadané dedičstvo po skôr zomrelej tete sťažovateľa, v dedičskom konaní po tete je jedným z dedičov a v dedičskom konaní po matke jediným dedičom.

V namietanom konaní sp. zn. D 1344/95, D not 282/95, neskôr sp. zn. D 1344/95, D not 109/02 vystupuje sťažovateľ ako priamy dedič, t. j. ako hlavný účastník.

Ďalšie doplnenie podania sťažovateľa bolo doručené ústavnému súdu 3. marca 2005 s informáciami o úmrtí Ing. F. Š., L. Š. a M. H..

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažnosť ani po jej doplnení nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, najmä nie je zrejmé, ktoré konanie má byť predmetom posudzovania ústavného súdu (D 1344/95, D not 292/95, resp. D not 109/02), v petite na rozhodnutie sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa aj súdnymi komisármi okresného súdu (prítom podľa § 38 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa úkony notára, ktorý prejednáva dedičstvo ako súdny komisár, považujú za úkony súdu, ďalej sťažovateľ uviedol, že už 15. júna 1995 sa domáhal prejednávania náhradného dedičského konania po nebohej L. Š. vzhľadom na novoobjavený majetok v jej vlastníctve v dôsledku dokončeného pozostalostného konania po Ing. F. Š., hoci sťažovateľ sa mohol stať dedičom v tomto konaní až po smrti svojej matky, t. j. po 11. novembri 1996.

Vzhľadom na tieto nedostatky v náležitostiach podania ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2005